

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PART KOZLÖNYE.

Égész évre 10 ft. kr.
Félévre 5 " " "
Negyedévre 2 " " "
Egy órára 1 " " "
Egyes száma ára 4 kr.

Felölös szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Főmunkatárs: **DR. KIRÁLY PÉTER.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasabos petit sorost 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többzet
hirdetéseknél a szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj min
den külön beiktatásért 30 kr.

Bánffy bécsi utja.

Debreczen, január 11.

Sokat vártak ez uttól mind az ellenzéken, mind a kormányparton. Ezen talán még többet: a párturalom újra aczélzásával, megdönthetetlen voltának bebizonyosulását; amazon egyszerűen csak azt, aminek be kellett volna már eddig következnie: a parlamenti béke feltételül a törvénytisztelethez visszatérést, s azt ami, csak, az ennek megsértője által botránykővé lett Bánffynak a béke utjából félremozdításával lehető: a kormányelnökség megváltoztatását.

Maga a szomorú nevezetességre szertlett miniszterelnök, azt mondta az utolsó bécsi utra indulásakor, hogy, ha szombaton reggelre vissza nem tér Bécsből: megbukott, ellenben pedig megmaradt állásán és a dolgok mennek tovább azon az úton, amelyen eddig; vagyis a törvényen kívüli kormányzás tovább foly, sőt királyi beleegyezést nyerve, a korona tekintélyével lesz, nem szentesítve, hanem arról az oldalról a királyi helyeslés egyoldali jog-látszatával bevonva. Ez pedig egy nagy lépés leendett az abszolutizmus felé.

Hogy a királyok környezetében, — még az igazán legalkotmányosabb államviszonyokat sem véve ki, — az abszolutizmus felé — ugyszólván — szüle-

téssel örökölt hajlam van s örömmel üdvözli az alkotmányt szegreagasztó tényeket, személyeket és viszonyokat, affelől már bizonyítgatnunk sem szükség, mert a történelem egészen világossá tette, hogy a forradalmak, mind a felsőbb hatalom által gyengíteni, — vagy egészen megsemmisíteni szándékolt nemzet-jogok védelmére — a bitorlásra kész hatalom által kényszerített viszonyokból származtak. Pedig mindig nagy szerencsétlenséggel járnak a forradalmak; mert amellet hogy trónokat forgatnak fel, dinasztikiakat sepernek el, magának a győzedelmes Népnak is tenger fájdalomt és anyagi veszteséget okoznak, amig ti: a felzavart, — sok tekintetben törvényen kívül helyezett állapotból, egy új, helyesebb, — a nép jelleméből folyó, természetének megfelelőbb és állandó szervezetben, ismét megtalálja nyugalmát és rendes munka irányát.

A magyar Nemzet előtt, Ausztriához és az Osztrák uralkodóházhoz való viszonyában legkevésbé lehet ez a sajnos történelmi igazság ismeretlen. Hiszen egyegy Nemzet nem küzdöködött többet sértett törvények és jogokért, nem csak országgyűlések sérelmi felsorolásaiban, hanem véres háborúk kockájára téve is jogainak védelmét, mint a magyar Nemzet.

De hát hajdan többnyire nem ma-

gyar átlamférfiak okozták a nagy szerencsétlenséget, hanem idegenek, akiknek nevei és tényeinek felhordásával nem akarjuk megfertéztetni a laot. Akik a nemzetből a Nemzet ellen tartottak, — mert fájdalom mindig voltak ily átkos önzésből magyartalan magyarok is: azok neveikre, emlékökre megszereztek már akkor és engesztelhetlenül a nemzet utálatát, amelyet nem aranyozhatott be azótasem uralkodói kegy, fényes kitüntetés és fejedelmi birtok!

Óh!... a Nemzet jó emlékező. Még ha a történet lapjait kitepnek is, vagy meghamisítják, miként a II. Rákóczi-Ferencz felét kiiltottak az iskolákból is, — nem felji a Nép s regében busongva és egymást lelkesítve dalolja meg a dicső multakat és sóvárogva, a kívánatos jövődöt. És ha századok mulva jön egy-egy férfiú, aki egész életet szentel egy-egy ilyen gondosan eltakart kor valódi kritikai feltakarásának, felderítésének — örök nálára kötelezi el, Nemzetének tiszta látásra, tiszta érzéssel törekvő gyermekeit.

És!... fájdalom, talán sohasem volt még a Magyar Nemzet életében egy-egy kor olyan veszélyes s majdnem reménységfoztó, mint ez a mienk... Mert most mind magyarnak nevezik magokat az ilyenek és neveik csakugyan azok, akik e Nemzet törvényének,

Szirmay Tamás, Szirmay Jób.*

— Kurucz legenda. —

Irta: BARTÓK LAJOS.

I.

A zborói kertben száz hársfa virágzik,
Háromszin zászlóval szabad szellő játszik.
„Pro libertate” van írva közepébe,
Száz hársfa virágot hullat bucsuzóra,
Rákoczy fejdelem szoritja kezébe.
Törzsökétől lovát ezer vitéz oldja.
Rákóczyné csókja, mint a fa virága,
Könyje mint a zápor hull édes urára.

•Elmegy, szívem uram, szabadság királya!
•Megyek szép Ilonám, Zrinyiek leánya!
•Harczolj hát uram s győzz, hitért, szabadsá-
gért!
•Elbukom s meghalok a magyar hazáért!
Régi seb kinyílt mind, soha bé se forrtak.
De Zrinyi, Frangepán, már bosszút koholtak.
Reng a Tisza partja, cseng nemesség kardja,
Rajta magyar, rajta, régi kuruczfajta!

Rákoczy vasökle meghajtja a zászlót,
Hölgye ajakáról hull rá száz meg száz csók.
•Hétfajdalmu szent Szűz, mi dicső patrónánk,
Sebeid csokolom, könyörülj, gondolj ránk!
Mi fiad volnánk, — keresztre feszítve,
Vérző szived értünk törrel átalútvé!...

* Felolvasta a szerző a Petőfi társaságnak f. évi jan. 6-án tartott nagygyűlésén.

Rákoczy a kardjat nosza kiragadja:
•Rajta kurucz, rajta, régi magyar fajta!
II.

Hajnallal repült föl ezer rengő kőcsap,
Alkonyatra rájok tizezer holló csap.
•Szabadság kell nektek? Az ebek megvesztek?
Kard, ki kard hát, jertek! Korbacs börtötöknek!
Épp lepihennének a fáradt leventék,
De agyu kopogtat s egyre tiz a vendég!
Letört a szent zászló, — pihely a viharban,
Ördög labancz küzd itt, az éjjeli harcban!

Ég a kurucz tábor, megful körülfogva,
Rontanak vasasok gyilkoló bírokra.
Hah, de már mögöttük langéjen keresztül
Török sip sivit föl, tarogató rendül!
Két tűz közt ostromolt lesz az ostromlóbul,
Tiszai nemesség hátukba most tódul!
Rengő kalasztenger a németek serge,
Jégeső a kurucz, mely földre teperte.

Nem csoda, mert csoda, ami rontott rájok:
Szalfa-buzdogánnyal rémes óriások.

Rákoczy köszönti: •Ki vagy te, vezérem?
••Szirmay Tamás én, s Tamás Jób, két vérem.
•S hányan vagytok? ••Hárman. •• S a kelő
nemesség,
A tábor? ••Az föl se kell, hogy el ne essék.
•S kit elvertél? ••... Tamás csak foghegyről
mormog?
••Caraffa, kegyelmes császári tábornok!
III.

Oh dicső szabadság, te nemzetek napja,
Azért ragyogsz olykor szegény magyarokra,

Hogy rémesebb legyen az éji sötétség.
S szolgálással büntesd hűtlen gyavak vétkeit!
Zrinyi és Frangepán verbe fult fejvesztve. —
•Mivel világtalan a vakot vezette;
Megszakadt Rákóczi szive bánatában,
S Caraffa állított alkotmányt hazánkban.

Ott állt az alkotmány Eperjes piacán,
Caraffa eprei pirultak aegy sarkán:
Levagdalt magyar fők... oh, nem csak!...
... ha szaszok:
Lazadó fejökkel még jobban labázott,
Tattenbach is azért veszett Zrinyiekkel!
A magyarok mellé német péllakép kell!
Keczer s Radvánszkyval azért szenvedett ki,
Zimmermann, Fleischacker, Schöneichen s a
többi.

Caraffa tábornok császári tábornok,
A zsarnok szolgálja rosszabb mint a zsarnok.
Harcztere vezztőhely, kardja hóherpallos,
Az oroszlanokhoz vágóhídon vagdos.
Terített asztal a kinpad vérszoanjának,
Ott fal... sült hus. csontok széjjelhuldo-
gálnak...
Ugráló emberfő, csonka törzs körülte,
S leült áldozatit aztán kizsebelte.

Hóher itt a bíró és bíró a hóher,
Főlnégylet honfiak fejfája pelengér,
A vérpad lábai vérmocsárban állnak,
Ebek és sertések e sárban duskálnak...
S a hős polgároknak folyván könyje, vére,
Esküsznek magyarok élő lstenére;

alkotmányának és önálló függetlenségének életfaját tépik, szakgatják, nyesik, tördelik. Nem jut ezeknek észökbe, hogy ha az elvakított jelen nem tesz is felelősök megsemmisítő ítéletet: a történelem muzsája kérlelhetetlen bíró, majd elvégezi azt... A jelen hatalom dicsősége elvakította volna annyira, hogy ne lássák a szegyenkoszorút, ami dicsőségeket és örök kárhozatukat fogja jeleníteni egy szigorú történelmi kritikus tollából? Mert ha a Mohácsi vérszél előidéző önzés sem találhat mentséget a történelem előtt, amikor még műveltség és vallási elfogultság gyarlósága járt karöltve az egyéni önzéssel... hát most, amikor már műveltség, vallási elfogultatlanság, szabad nemzetek példája, mindenekeft az 1848—9-iki nagy — s még alig félszázados múlt áll előttök fáklavilágával, mit mondhatunk mi a közvetlen szemlélők egyebet rájuk, mint azt, hogy vakok? Fájdalom e vak-ság iszonyuan végzetes, mert egész Nemzetet — a verembe vezet!

Talán most annak a bécsi utnak eredménye k i s e g i t i a Nemzetet iszonyuan válságos helyzetéből, megmenti a forradalomtól?

S talán megmenti a kormányt és kormánypartot is attól a végzetes cselekvéstől, hogy végrehajtsák a törvény és alkotmányellenes tényt, amivel a forradalmat előidézhették.

A király a kormány előterjesztéséből a helyzetet oly komolyan érdemlegesnek tartotta, amely megérdemli, hogy mielőtt határozatot hozna, — aludjék előtte egyet. És bölcsen döntött!

Egyelőre ugyan csak úgy, hogy a

kormány a helyzet szanalása érdekében pourparlékat folytasson a politikai férfiakkal; hogy az egyezséget kísérelje meg, De ebből az utasításból reménysugár lövell ki, hogy a kormány nem bírva feltétlenül a király bizalmát a törvényen kívüli állapotba helyezkedéshez, komolyan hozzá lát a megegyezéshez, amelynek elfogadható sikerétől függ a birodalomnak a kizsolt bizonytalanságból kibontakozása s ezzel a kormány élete is.

—a—r.

A képviselőház ülése.

Debreczen, jan. 11.

A tegnapi — Jan. 10. — ülés sem mutatott fel valami nagyszabású diskussziót s határozatot sem; különben szavazások és interpellációk töltötték ki.

A kezdetén már a R a k o v s z k y I. és Z e y k G. közti párbaj eredménye felett nem lehetett kétség.

Rakovszky István bekötött fejével, Zeyk Gábor pedig felkötött karral jelent meg, ami nagyon szomoruan jellemzi a mai pártviszonyokat. Rakovszky felült a jegyzői székbe és bepólyált fejével érdekesen festett a kor-elnök mellett.

Az ülést M a d a r á s z József kor-elnök megnyitván, fölolvastatta a múlt ülés jegyzőkönyvét s megkerdezte, van-e észrevétel a jegyzőkönyv ellen.

— Van! kiáltotta I v á n k a Oszkár.

Mindenki azt hitte, hogy az ellenzék ismét elárastja módosítással a jegyzőkönyvet, de csak hárommal élt.

I v á n k a Oszkár módosítása az,

hogy a jegyzőkönyv elejére tétessék ez: Föl-vétetett Budapest székesfővárosában.

Hangok jobbról: Elfogadjuk!

Hangok balról: Nem fogadjuk el!

B l a s k o v i c h Ferencz azt a módosítást nyújtja be, hogy az elnök az ülést 1 óra 35 perczkor sz. l a s s a el és módosítására mindjárt névszerinti szavazást kért.

K u b i k Béla azt a módosítást indítványozta, hogy a jegyzőkönyvbe az elnök az ülést e l o s z l a t j a helyébe az ülést b e r e k e s z t i t t e s s é k.

Ezt már nem bagyta szó nélkül a kor-elnök.

A házszabályok 199-dik szakasza azt mondja, hogy az ülést az elnök n y i t j a m e g é s o s z l a t j a e l. A képviselőur módosítása házszabályellenes s így meg nem engedhető.

Pedig hát a „megnyitjának” jobban megfelelné a „bezárja”, tehát nem is „berекszti”. Így hát csak két névszerinti szavazás volt a jegyzőkönyvhöz.

Az Ivánka módosítására szavazott: 6 igennel, 132 nemmel.

A Blaskovics módosítására igennel szavazott 8, nemmel 132.

Ezzel eljutottak az elnöki bejelentésekhez. A terem megnépesült.

A z e x - l e x e l l e n e s k é r v é n y e k e t ismét éljenzéssel fogadták. Három interpellációt jelentettek be s az elnök megállapította a holnapi ülés napirendjét.

Aztán rátértek az interpellációkra.

M a k f a l v a y Géza az Egyetemi Kör fölösztatása dolgában interpellált. A kört azért oszlatták föl, mert az ifjuság arról érte-

Artatlanok!... s országnagyok némán nézik...
Elkobzott javakon jó osztolni nekik!...

De most mi dus lakma vár, te legvitézebb Országbékéltető, te kegyelmes véreb?
Im, Caraffa, aranygyaput akaszt rád már A dicső Leopold, a felsége császár!
Elfogtad Szirmayt! nem forradalomban:
Énekelt, eretnek, zsoltárt a templomban!
»Hurczoljátok őt fel!... Kié a dicséret:
Az isten se ment meg a máglyától téged!

Ott áll már az ölfa, lábánál a rözse,
Facsövekhez kötve ő, a hősköz hőse.
Mint a kötelek rajt, inai dagadnak,
De arca nem rándul a retentő rabnak.
Fölnéz csillagához, a kegytelen égnek.
A pribék csak jelt vár, lojog a szövétnek.
Körül a poroszlók, bámész nép a téren,
S ott trónol hóhérja s mosolyog kevélyen.

De van leki vigasz... hozzá lép keresztel
Egy szent német barát: »Fiam, megmenekszel!
Lelked bár eretnek, égbe száll a lángon.
Tested is, csak térj meg: — az üdvöt ki-

nálom
Én, Jézus-barátja, — csókold meg Megváltód!
S megkínálja véle a halálraválót.
Pillant rá az: »Jézus, Úra n vagy, Megváltóm,
Én Tamás vagyok, — de vérsz sebed látom!

Tövis a koronád s föl vagy így f-szítve,
Ezt nyeri, kit harcra gyulaszt népe üdv.
Rám ragyog arczodról béke és menyország,
De nem csókollak meg, minthogy parancsol-

jak!...
S elfordul, de im egy szózat sugja halkán:
»Győzni fogsz, mint én is, — de előbb meg-

hal am.
Rakóczy meghalt, de Thökölyi feltámadt,

S a vilaggal daczol kövára Munkácsnak,
Özvegy zászlajával Zrinyi Ilonának!...

Tombolva ujong fel a bajnok: »Oh hála!
Rámordul a barát: »Vén pokol-kutyája!
»En protestáns vagyok, Tamás. Prote-

tálok!
Magyar vagyok, német!... Oh, rebelis álnok;
Még gunyolod, istenkarómló eretnek?
Megcsókold!... S a hő ajk éri a keresztet,
S arcul pók papját, — s az isten szolgája
Tamast a kereszttel vissza arczulvágja...

Oroszlánordítás ráz meg azáz pribékét,
A füst orrába szálla hősnék s már éget...
Feszü szörnyü karja, szétpattanni készül, —
Rabtartó oszlopát föltepi tövéből.
Kötele foszlány lett, — reng a roppant buz-

gány,
Szélmotolla, le s föi, a barátot zúzván,
S maglyáját, s a böhért, s kit bol ére, körbe,
Ugy há rál Caraffa, — hogy össze ne törje.

S riadoz töröksip, s az utcákból nyomban
Bujdosó vitezek vágatnak robamban.
Lesből, a föld alól, a tömegbe rejtve,
— Rajta, kurucz, rajta! — az ellent megejtve.
Két oroszlánkölyök ott rugtat a vénhez,
Kapja paripára, szoritja szívéhez...
— Isten áldj, Eperjes, élj isten hírével,
Visszajövnök hozzád Thökölyi Imrével!

IV.
Hej, kurucz, hej labancz, de győztél egymáson!
Kösd meg azt a békét, s köszönd meg aláson.
Így is az a bajod, nagy a szabadságod,
Régi sebet ujjal nem gyógyítsz be, látod.
Kardod kettétört már, — tárogatód' törd szét;
Harcok visszhangjával lelked' mért gyötörnéd?
Hős három Szirmay, térj ősid földére.
S ott győzz!... megpecsételt immár s szent

a béke!

Megvette Thökölyi Eperjest, mit ére?
Bujdosott meghalni törökök földére.
Megdől büszke Munkacs, mert csupán egy

férfi:
Zrinyi Ilona volt benn' falait védni.
Szabadon halt ő is, künn, »Virágmezőben«,
Tamadt új Rakóczy, — s nyugszik messze

földben.
Ha Zherón lomb hervad, hárskák pusztán áll-

nak,
A kertben száműzött nagy szellemök jár csak...

Beke, hát szent; éj van, hát jerünk aluoni.
De ven Szirmay csak nem tud szemét hunyni.
Caraffák elvesznek, Heister, Bástia támad...
Ébren alvók, karddal... Rá is rohanának,
Züllött hóhérsereg, takarodófélben,
Éhes ordásfalca, zord téli éjfelben,
Felgyújtják a falut: »Lássuk, az ut merre,
Hires magyar czinkor, házaiba, szivedbe?»

Rajta hát, utólszor!... A három kiáll
Az utcába, mely mint két sor égő máglya
Pörzsölt és vakított az éj tusában,
Háznépök mint ördög állott helyt a lángban,
Hogy urók oldalán poklokra kergessék —
Drága győzelem: — egy fia élte aran,
S ő maga halálos sebbel áll halálán.

Ott roskad Szirmay s haldoklik sebében.
Vérzik és mosolyog, — szab dágba mégyen!
»En meghalok, — így szól megmaradt fiához,
Te meg hazasodj meg, hozz asszonyt a hazhoz,
És ha két fiad lesz: az egyik Jób legyen,
A hazáért tűrni és szenvedni készen.
A másikat pedig Tamásnak nevezzed,
Hogy sohase higgyen a bestye németnek!...

Igy szólt Szirmay, — s a németnek miatta
Maga is kiszenvéd', s lelkét égnek adta.

kezett, hogy törvény nélkül nem fog katonai szolgálatot teljesíteni.

— Jól tették! kiáltották balról.

Makfalvy: Az egyetemi tanács a fősztálist azzal okolta meg, hogy a kör alapszabályellenesen politikával foglalkozott. Az Egyetemi Kör azonban, mint kör, nem politizált, hanem csak a tagok beszélgettek ott politikai kérdésekről. Az egyházpolitikai tüntetések idején az Egyetemi Kört meghívóval hívták meg a nagy körmenetre, a mozgalom az egyetemi körből indult ki. Hanem persze akkor szabad politizálni, ha a kormánynak kedves az. Az egyetemi ifjuság csak törvénytszeteletének akart kifejezést adni. Bezzeg ha az egyetemi ifjuság abban az irányban indított mozgalmat, hogy, bár nincs törvény és a törvények tiltják mégis megfelel a kötelességnek, nem zárták volna be az Egyetemi Kört. (Zajos tetszés a baloldalon) Tegnap megbotozták az ifjuságot, ma gyülekezési jogát vették el, holnap talán rablánczot fognak esörgetni fölötte. Interpellációja: »van e tudomása a közoktatásügyi miniszternek arról, hogy az egyetemi tanács az Egyetemi Kört ideiglenesen feloszlatta Hajlandó-e az Egyetemi Kört mielőbb megnyitni?» (Helyeslés balról.)

Az elnök: Kiadja a közoktatásügyi miniszternek.

Major Ferencz az Egyetemi Kör bezárása után történt dolgokról interpellál. A közoktatásügyi miniszter megfenyegette az ifjuságot az egyetem feloszlatásával. Az egyházpolitika idején az ifjuságot a szabadelvű klubban fogadták és megdicsérték. Most mikor törvénytszeteletéről akar tanuságot tenni, megfenyegetik. Az ifjuságból már a c-irajat ki akarják ölni a független, szabad gondolkodásnak. E mai helyzetnek oka...

Hangok jobbról: Az obstrukció.

Meszlényi: Az, ami az obstrukciót előidézte.

Major: Az az oka, hogy mikor a miniszterelnök szavát beváltani nem tudta, többre becsülte a hatalmat az alkotmánytól. A mai helyzet okozója tehát a miniszterelnök és az ifjuságnak ne tegyen a kormány szemrehányást, ne fenyegetse, ne büntesse olyasmirért, a minek az oka. Az ifjuság szent joga és romlatlan jövőjének biztosítása: az alkotmány védelme. Kérde a közoktatásügyi minisztert, hogy: »Igaz-e az a hír, hogy az egyetemet bezárni akarja s ha e fenyegetése való volna, mivel okolja meg?»

Kiadják a közoktatásügyi miniszternek.

Barabás Béla az Egyetemi Kör alapszabályaiba ütközőnek tartja az egyetemi tanács jogtalan rendeletét. Mi fölött politizált az ifjuság? Ősi törvények alapján akarta ki mondani azt, hogy a mig az országgyűlés a katonatörvényt meg nem szavazza, katonakötelességének eleget nem tesz. Ha ez politika, akkor az is politika, hogy sorozásra megy az ifjuság. De ha politizáltak is, az alapszabályok szerint a felfüggesztésnek és fősztálistasnak csak akkor van helye, ha állami érdekekbe ütköző cselekményt követnek el a körben.

Amit a törvény rendel, az nem ütközhetik az állami érdekekbe. Huszonnyolc év óta először függesztik fel az Egyetemi kör működését. Husz év előtt ő volt az Egyetemi Kör elnöke és akkor az ifjuság faklyásmenetet

rendezett az ellenzéknek. Lenhossék rektor akkor is megfenyegette őt, az elnököt, hogy tüntetésben való részvételét az Egyetemi Kör részvételének fogja tekinteni. Ő akkor lemondott az elnökségről, de kijelentette, hogy a tüntetés azért meglesz. Meg is volt. — A függetlenségi párt ablakai alatt a szóló beszélt, a nemzeti párt ablakai alatt — Szemre Attila. (Nagy derűtség, tetszés az ellenzéken.)

Hangok: P u l s z k y Ágost nem vitt faklyát?

Barabás: De az Egyetemi Kört nem függesztették, nem oszlatták föl. Az Egyetemi tanács intézkedését veszedelmesnek, törvénytelennek tartja és orvoslást kér érte. Interpellációjában kérde: »hozzájárult-e a közoktatásügyi miniszter a kör felfüggesztéséhez? Ha igen, kérde, miféle jogon járult hozzá az egyetemi tanács törvénytelen, statáriális eljárásához?»

Az interpellációt kiadják a közoktatásügyi miniszternek.

Az elnök: Az ülést eloszlatom (Helyeslés és tetszés.) És hát sem »berekeszti sem »bezárja»: hanem eloszlatja fél 2 után ami az »egybehívás»-nak felel meg fogalmilag. De hát házzszabály s mint ilyen, ha rosszul van is fogalmazva — betű szerint alkalmazandó.

BELFÖLD

A béketárgyalások. Jóllehet a béketárgyalásokon jelenlevő partiküldöttek szigorú titoktartást fogadtak s e tekintetben ugyanazt azon párt feleiktől is elvárják, kiknek az első tanácskozás felnyitására közléseket tettek: mégis az első tanácskozás felnyitására a nyilvánosságba kiszivárogtak egyes részletek, amelyek következtetést engednek azok eredményére. Általánosságban az előzetes kérdéseken túl ez a tanácskozás nem jutott. Az egyes partok képviselői szabatosan jelezték álláspontjukat és pedig első sorban a személyi kérdésre vonatkozólag. E tekintetben sikerült az alkodozásokat vezető disszidenseknek az ellenzéki küldötteket annyira megnyugtani, hogy ez a kérdés másodrendű jelentőségűvé vált. — Sokkal nehezebbnek tetszik a megállapodás az erde me leges feltételekre vonatkozólag. A már ismert pontozatok felett igen élénk ezmeccsere fejlődött ki, melyen a békebizottság minden egyes tagja részt vett, különösen a kiegyezési provizórium illetve a kiegyezés véglegesítése dolgában oszlatk szét a nézetek. Az ellenzék hajlandó lenne a provizóriumot átengedni, — de csakis az 1898. l. t. cz. feltételei alatt, természetesen rövid időre, míg a továbbiakra nézve csak is az önálló vámtérület alapján kész az intézkedésekhez hozzájárulni, ha ott a kérdés súlypontja a közös vámtérület fenntartásán nyugszik. Mindazonáltal azt hisszük, hogy sikerülni fog e nehézségeket kiegyenlíteni. A bizottságban egyhangulag nyilvánult a normális parlamenti viszonyok leesítésére irányuló óhaj. Következőleg a konkrét követeléseket fogják formulázni.

* Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt tegnap este 6 órakor érkekezletet tartott, melyen Kossuth Ferencz elnök közölte a párt tagjaival a ma megkezdett tárgyalások eredményét illetve annak jelenlegi állását. Az érkekezlet inkább bizalmas jellegű megbeszélés volt a párt határozatot nem is hozott, de helyesléssel vette tudomásul elnökének, nem különben a párt többi tagjainak, kik a pártközi tanácskozáson részt vettek — állás foglaltatják. — A béke tanácskozásokat ma folytatják, aztán az ellenzék vezérei ismét bizalmas érkekezletre gyűlnek össze, melyről este

az elnökség ismét jelentést tesz a pártkörnek. E czélból délután újból érkekezletet tart a párt.

Miniszter fogadása. S z e c h e n y i Manó gróf, ő felsége személyi körüli miniszter hetenként heifőn délután 2—3 ig fogad Bécsben, I. Bankgasse 9. szám alatt, a miniszteri-umban.

Táviratok.

Háboru a Filippi-szigeteken.

Washington, jan. 10. (A Debr. ered. táv.) A szenatus tegnap ülesen Hoard beszédében a terjeszkedési politika ellen nyilatkozott és kijelentette, hogy a békeszerződés ratifikálása ellen fog szavazni.

Washington, jan. 10. Itt elismerik, hogy a Filippi-szigeteken a helyzet igen válságos. Ha az ellenségeskedés elkerülhetetlenné válik, Guimara-szigetét fogják hadműveleti bázisul használni. A kormány mindazonáltal még nem adja fel a békes megoldás reményét.

London, jan. 10. A Reuter-ügynökségnek jelentik Manilából:

Potter ezredes Iloilóból táviratokat hozott, amelyek szerint a helyzet ott nagyon válságos. A fölkelők elzárták az utcákat. Hír szerint a hazakban nagymennyiségű petroléumot osztogattak szét, hogy mielőtt az amerikaiak megkezdik a tüzelést, elpusztítsák az egész üzleti negyedet. A külföldiek a »Bonaventure» angol csirkálójára menekülnek. A bankok is a hajókra viszik a pénzt. Mac Kinley proklamációját a benszülöttek gunyosan fogadták. A kibékülés lehetetlennek látszik. A »Petrel» agyunaszád e hó 6-án Iloilóba érkezett. Manilában a helyzet változatlan.

New-York, jan. 10. Washingtonból jelentik, hogy Aguinaldo elfogadását minden esetre megkísérlik, ha nem engedne annak a felhívásnak, hogy a Filippi-szigeteken mindenki tegye le a fegyvert és hogy a fölkelők megszabott időn belül szetoszójanak.

Madrid, jan. 10. A Filippi-szigetéről érkező jelentések szerint a fölkelők nem akarják a spanyol foglyokat az amerikaiak kivadására szabadon bocsátani, mert ez egyforma volna az amerikaiak előtt való meghódolással.

A Dreyfus ügy hanyodalmi.

Páris, jan. 10. »Deb.« ered. táv. Ma érkezett meg egy cayennei táviratban Dreyfus válasza a semmitőszéki bizottság kérdéseire ama vallomások tárgyában, a melyeket Dreyfus lefokozása napján állítólag Lebrun-Renault százados előtt tett. Dreyfus erősen tagadja, hogy bármily körülmények között vallomást tett volna s erőszigetelt ártatlanságát. Ezt a táviratot már az este átadták a semmitőszéknek. Azt hiszik, hogy a semmitőszék befejezni készül tevékenységét.

Színház.

A kikapós patikárius. Gandillot kaczugtató és neha egy kissé erős pikantériával fűszerezett bohózata telt házat vonzott tegnap este. — A közönség kitűnően mulattott a helyzet komikumokon és a szellemes, ötletes mondásokon, melyekkel a darab telve van. Az előadás eléggé sikerült.

S z e k e l y Sándor a nökedvelő patikust jóízű alakításban mutatta be, mig T a n a y sok helyen a tulzás hibájába esett. Nagyon jól tenné, ha nem használna oly hangokat, melyeken nagyon is megérzik, hogy nem természetesek, hanem csakis a hatás fokozására alkalmasak. Szerepe nehéz, de ha diszkrétebbül, finomabban játszotta volna, az elért siker is fokozódott mértékben nagyobbodott volna.

Pompásan és jóízű humorral játszott F e n y é r i, azonban F á i Flóra Britrite

szevélvel sehogysem tudott boldogulni. Ha társulatunknak már van egy jó színésznője. kár azt efféle szobalány és teljesen nem az ő egyeniségébe vágó szerepekkel rontani.

Kis Irén, Szabó Irma, Sziklai, Rubos. Szentes és Cserényi Adél Luzgó igyekezetet fejtettek ki az est sikeréért.

A rendezésről újból is csak dicsérrel emlékezhetünk meg.

f. m.

H I R E K.

A »Mi« bálunk. Így nevezzük azt a tiszta magyaros mulatságot, melyet a »Függetlenség i Köre« e hó 21-én rendezend a „Bika“ disztermében, A »Mi bálunk« lesz az, édes mindnyájunké »Debreczen törzsgyökere« romlatlan magyar polgárainak mulatsága, a hol a »szilaj verbunkos« s a »büszke toborzó« ütemei felelevenítik a mulat, a dicső hajdankort, midőn minden magyar szívét a honszeret t tüze dobogtatá, nem pedig, mint mai napság némely gyászmagyaroknál e felséges érzés talpnyalássá vált. Jertek polgártársak minél tömegesebben! Jertek!! Igaz, hogy a haza sorsa a ti romlatlan sziveteket gyásszal borítja, épen azért jertek hadd oszljon a gyász; legalább egy órára, egy északára, felejtsetek el, hogy nem boldog a magyar! Bárha célbavett béketárgyalások sikere addig is osztatná honfibanatunkat!

S ti ifjak! jöjjetek azért, hogy szivetekben a mult visszavarázslása erősítse a honszerelmet s a multon merengve — bizzatok egy szebb jövőben!

A rendezőség már minden előkészületet megtett, hogy a bál sikerét biztosítsa. A meghívókat már szétküldötte kik tévedésből nem kaptak, forduljanak a »Függetlenség i Köre« elnökségéhez, mely szívesen fog meghívóval szolgálni.

* Mikor a házmeester berug. Inces András a vár utca egyik házanak garazda cerberusa, nagy csete patét csinált tegnap. Berugott állapotban elkezdett garázdálkodni és az egyik lakót minden ok nélkül megszurta, majd a feleségét, ki ő csitítani igyekezett megölésével fenyegette és darva szitkok szóáradataival halmozta el. Két rendőr alig volt képes bekiélni a részeg házmeestert, ki most a dutyiban alussza mámorát.

* Fatolvajlás. Tél idején nagyon felszaporodnak a fatolvajok. Ha a zord tél elől nem menekedhetik a meleg szobába, hanem ott is fagyvazogató hideg győtri a szegény embert, bizony könnyen megérlelődik benne a bűnös gondolat, hogy tiltott módon szerezze meg a fát; a mely elhárítja a legnagyobb kint a legkeservebb szenvedést. A végső kényszerűség vitte a bűn útjára Szentesi János napzamatost is, ki behatolva Rádeczky fűszeres udvarára, onnan két basab fát akart bűnös módon eltalajdonítani. A tulajdonos azonban megcsipte és a szegény bűnös, hanem is otthon, de mégis meleg helyen ül.

* Ipartestületi gyűlés. Felkérem az ipartestület előjáróságának tagjait, hogy e hó 12-én d. u. 5 órakor az ip. ifjuság önk. egylete helyiségében tartandó ülésen — habár a meghívó kellő időben nem kézbesítettik is, pontosan megjelenni szíveskedjenek. Tóth Kálmán ipart. elnök.

* Az ohati pusztá elárverezése. Az ohati pusztá megvétele tárgyában ma döntönek. Délelőtt bontották fel a beérkezett ajánlatokat, melyek a következők:

Fried Emil a belső ohatért 28,000 frt, Fried Leó a külső ohatért 36,000 frt, Nagy Jakab és Ungvári József a külső ohatért 32,200 frtot, Rosenfeld Salamon a külső ohatért 38,250 frtot és Schermann Ede a külső ohatért 32,000 frtot ígér.

A tanács előbb sorra veszi az ajánlatokat csak ezután fog végleg dönteni.

* Katonáság és a katonák. Thury Zoltán nagyhatású darabja, mely nálunk oly szép sikert ért el s amely igaz mivoltában festi és viszi színpadra a katonaelet nyomorúságát, most a katonaságot foglalkoztatja. A debreczeni gyalogezred ezredese ugyanis eltiltotta a katonaságot a darabtól. Együttal figyelmeztette az igazgatót, ha ezen darab szelleméhez hasonló és a katonaságot kompromitáló darabok fog előadni, úgy a katonazenekart is megvonja a színházról. A két előadás alkalmával igen sok katona iszt volt a színházban s éppen azért csodálatos, hogy csak most jött a rendelet.

* Százéves uri asszony. Kolozsváron e hónap 9-én tölti be századik életévét özvegy Ruzitska Györgyné, szül. Fuchs Antónia, a ualambösz matróna, ki szemének nagy gyöngegését leszámítva friss gondolkozásait és bámulatos emlékező tihets gét maig is megtartotta. 1799 január 9-én született Komáromban, ahol apja mint magasrangú katonatiszt állomásozott. 1819-ben ment férjhez néhai Ruzitska Györgyhöz, a kolozsvári zene konzervatórium megalapítójához és igazgatójához aki az ottani zene-eletnek tudvalevőleg hosszú időn át vezetője és lelke volt. A családnak akkoriban legbensőbb barátjai voltak: Erkel Ferenc és Brassai Samuel.

Ruzitskané ötven évig élt boldog házasságban s 1869-ben — tehát éppen 30 éve lett özvegy s azóta idősebbik fia, néhai Ruzitska Béla pénzügyi tanácsos, a kolozsvári egyetemen az államszámvitel tanárja szerető családjában élte csöndes visszavonultságban. 1890-ben Béla fia, 1896-ban pedig két gyermeke közül a második, Ruzitska Ede államszámvevőszéki osztály tanácsost is elvesztette, s azóta a csupán emlékeinek és unokáinak élve tölti meg öreg napjait környezete szeretetében és nagy tisztességben.

A tiszteletreméltó uriaszony, a kinek szeme előtt egy század története viharzott el, még ma is féltékenyen őrszi lakásában nagy Napoleon arczképét, aki 1809. júl. 7-én, mint katonatiszt leánya nővérel, későbbi b. Sternenevel, szemle alkalmával friss cseresznyével kínált meg. Napoleon megkóstolta a gyümölcsöt és megcsirogatta a szőke gyermekét:

— Ki gyermeke vagy, kis lányom?

És Napoleon arczképe ma is ott fűg özv. Ruzitska Györgyné hálószobájában.

* Letört bimbó. Mile Pál rendőrségi gyakornokot, volt hírlapíró társunkat a legszomorúbb családi gyász érte. Kis fia — Otrókosi Vég Vilmaival való házasságból született kis fia L a c z i k a — 12 napos korában — meghalt ma — Január 11-én reggel. Adjon az ég kárpótlásban vigasztalást a mélyen sujtott ifju házassagnak. Temetése holnap délután lesz a Csapó-utczai 39. sz. háztól.

A beküldött gyászjelentés így hangzik: Lesujtott szívvel tudatjuk, hogy drága gyermekünk, illetve unokánk LACZIKA folyó 1899. évi január hó 11-én: reggel 1/9 órakor 12 napos korában örök alomra hunyta szeméit. Kedves gyermekünk hűlt tetemei folyó hó 12-én, csütörtökön délután 3 órakor a Csapó-utca 39. szamu lakasukon tartandó rövid ima után a Kossuth-utczai temetőben helyeztetők örök nyugalomra. E végtisztelettelre rokonainkat, jó ismerőseinket és barátainkat gyászbaborult szívvel meghívjuk. Debreczen, 1899. január 11. Bánatos szülői: Mile Pál és neje sz. Otrókosi Vég Vilma. Nagyszülők: Otrókosi Vég Janos és neje sz. Koncz Emilia, Mile Miklós és neje sz. Varga Sara az összes rokonság nevében is. Picziny halottunk nyugodjék békevel.

* A filléregylet tea-estélye. Mint minden évben, úgy az idén is rendez a filléregylet tea-estélyt és pedig február hó 1-én. Az előkészületek már serényen folynak. A meghívók most küldettek szét. Az elnökség e napokban keresi fel azokat fiatal urhölgyeket, akiket szíves közreműködésre kér fel. Minden jel arra enged következtetni, hogy a farsang egyik legkedélyesebb és legkellemesebb mulatsága a filléregyleti tea-estély lesz.

* Tánccmulatság. A h.-badházi műkedvelő zenekar a folyó 1899 ik évi január hó 14-én este a vendéglő nagytermében zártkörű zene-estélyt rendez, melyre vonatkozólag a meghívókat már szét is küldötték. A mulatság kezdete este 1/8 óra.

* Gyilkos talmudista. Ritkaság, hogy a békés zsidó talmudisták kárt tegyenek valakiben. Most Nagy-Szöllösről azt jelentik, hogy a mult éjjel halálos verekezésben került össze két bocher. Legman Sz. és Róth Sándor gömöri talmudisták Huszton voltak együtt. Régi hargból támadt köztük a végzetes szóváltás, miközben Róth fölkapott egy bunkósbotot és olyat vágott le Legman fejére, hogy ez menten összerogyott és fél óra mulva meghalt. Róth Sándort, aki önként jelentkezett, beszéltették a m.-szigeti fogházba.

* Szilágyi Sándor állapotában ismét javulás állott be. A beteg az éjszakát nyugodtan töltötte és rendszeresen taplálkozik. A folytonos javulás ellenére még sem reménykedhetünk felgyógyulásában, mert egy újabb szélütés igen könnyen beállhat és ez okvetlen halálát okozza. Az öreg ur iránt országsszerte nagy a részvétel, sőt külföldről is igen sokan tudakozódnak állapotáról.

Ma Gyulai Pál, Feleki Miklós nejevel, Szily Kálmán, min. tanácsos, a M. Tud. Akadémia főtitkara, Bozovszky Soma akad. titkár, Vértessy Sándor v. b. t. tanácsos, Korányi Frigyes főrendiházi tag látogatták meg a beteget, aki látogatóit már felismeri.

* Politikai párbaj. A képviselőház tegnapi ülésén — mint megirtuk — Rakovszky István orsz. képviselőt egy közbekiáltásáért Zeyk Gábor képviselő provokálta. Zeyk Gábor képviselő provokálta. Zeyk segédei gróf Berchtold Arthur és Molnár Béla, Rakovszkyé pedig Szentiványi Árpád, és Kubik Béla orsz. képviselők voltak. A segédek a tegnapi tanácskozáson kardpárbajban állapodtak meg, a melyet a felek ma reggel kilenc órakor vívtak meg az ujjilágutczai Horváth fele vívóteremben nehéz olasz kardokkal. Mint orvosok Farkas László és Lisznyay Elemér szerepeltek. A feleket mielőtt felállították egymásnak kölcsönösen bemutatatták, mert eddig személyesen nem ismerték egymást. Aztán kezdődött a mérkőzés, amely alkalommal az első összecsapásnál mind a két fél sebet kapott. Zeyk jobb karján a kis uja alatt a vastag husba kapott egy kis borsebet, Rakovszky pedig bal fűe alatt 3—4 czm. hosszú borsebet, melyet három öltéssel bevarrtak. A viaskodást erre be is szüntették s a felek kezét fogva kibékültek s a képviselőház mai ülésén mindketten megjelentek.

* A megszökött kadét. A kis kadét, ki egy szép napon kerekelt oldott az aradi várbeli kórházból és Svájcig meg sem állt ismét beszélt magáról. Küldözgeti a kepes levelezőlapokat és — ugylátszik — nagy gyönyörűségét leli e modern sportban, mert roppant vidám s kedélyes üzeneteket küldözget a »kamerád«-oknak. Az első levelezőlapokat Bécsből, a következőket Genfből, a legutóbbiakat pedig Marseilledől, a délfraanciaországi nagy kikötővárosból küldte. Azt írja Marseilledől P i c h l e r Ödön, hogy Dél Amerikába; Buenos-Ayre-ba hajózik, ott szandekozik letelepedni.

* Elfogott katonaszökevény. Pár hete szökött meg az aradi várból Tóth Ferenc az aradi 33. gyalogezred közlegénye. A közlegény nem sokaig élvezte az arany szabadságot. Lippán a csendőörök elfogták és Aradra a hadbírószág elé kísérték.

* **Pánik az aradi színházban.** Egy jelentéktelen kis eset óriási pánikot idézett elő tegnap este az aradi színházban. A Mozgó fényképek-et adták és az első felvonásban a nezőtérben kellemetlen szag volt, később pedig fojtó füst kezdett terjedni. Épen a kinematograf mutatóvanyok következtek s mindenki a szerencsétlen párisi katasztrófára gondolt, a hol a Bazár égését állítólag a kymematografból kipattant szikra idézte elő. A közönség végre megnyugodott és az előadás csöndben, minden további akadály nélkül folyt le.

* **Az ágybafekvés mint orvosság.** Még pedig mint az idegesség legújabb orvossága. Párisi orvosok ajánlják, elsőnek Manqui doktor, egy tébolyda főorvosa használta. Vannak már legendák is, amelyek az új kúra csodás gyógyhatásához fűződnek. Beszélnek egy francia tábornokról, akit az izgalmas Dreyfus-pör annyira megviselt, hogy valósággal üldözési mániában szenvedett. Orvosai tanácsára ágyba feküdt, s negy héttig föl se kelt, ezt mondják, hogy meg is gyógyult. Naponta — mint mondja — tizennégy órát aludt, s ez erősítette meg annyira szervezetét. Az új gyógy mód — mivel igen kényelmes — nagyon divatos lett mostanság Párisban. A beteg írhat, olvashat, szivarozhatik, csak az ágyban maradjon. Különösen az ideges asszonyok vannak vele nagyra, egyre-másra használják s barátóikat is ágyban fogadják. Valóságos agy-zsurokat tartanak, amelyen a haziasszony külön e célra készült toilletben, de ágyban fogadja vendégeit. Szép kis látvány lehet!

* **Gyilkossági kísérlet az utcán.** — Tegnap éjjel két óraker Budapestén a vaczi-körut és Ó-úczsa sarkán lövés dördült el. Az odasiétók a járón eszméletlenül fekvő férfit találtak, a ki jobb kezében görcsösen szorongatta revolverét. A zsebében talált iratokból a rendőrség megállapította, hogy Fábán Jánosnak hívják s szabósegéd, ki nyomora miatt akart az élettől megválni. Egyik levelében keservesen panaszkodik sorsáról s kéri szülőit feledjék el. A szerencsétlen halálos sebekkel vitték a Rókusba.

* **Szegénysorsu dadogók, hebegők és más hibás kiejtésűek részére** K o r d a Sámuel okleveles gyógy-paedagógus VII. ker. Rottenbiller-utca 27. III—30. szám alatt f. é. február 1-en ingyenes tanfolyamot nyit. A beiratások kedden, csütörtökön és szombaton d. u. fel 5-től fel 7-ig tartanak. Vidékiek írásbeli megkeresésére válaszol.

* **Az udvarok veszedelme.** Érdekes könyv jelent meg Németországban Frigyes császárról. A könyv a rövid ideig uralkodott császárnak az udvarok veszedelmeiről szóló gyermekkori értekezését közli.

„Senki sem tagadhatja, — ugymond többek közt — hogy az udvaroknál hiába keresük az emberi élet igaz képét. Csak akkor kapjuk meg ezt, ha mindenféle rangú személyekkel érintkezünk. Az udvaroknál csupa olyan ember van, aki udvariasan, minden hagyományos forma személtartásával és sokszor hazug hízegességekkel lép a fejedelem elé. Ennek a megszokása azt eredményezi, hogy nem tudjuk elképzelni az életet és hogy mindenkit, akivel csak találkozunk, ugyanazon mérték szerint ítélünk meg. De az emberek alaptermészetük-nél fogva nincsenek hozzászokva az ilyen formáságokhoz, hanem többnyire szabadon fejezik ki magukat és ahhoz hozzá kell törődnünk, hogy a durva és bárdolatlan külső alatt sokszor tiszteletreméltó adag tudás és akarat-erő lakik. Már a világ ilyen és a fejedelmeknek kötelességük, hogy alaposan megismerjék, kivált napjainkban.»

* **Két koporsó.** Jómódu gazda volt H. Remetón Pálfi Tamás; de nem azért keresztelték volt Tamásnak, hogy ő meg a felesége hűségben is ne kételkedjék. Ez a tamaskodás sok czivakodásnak, perpatvarnak volt az okozója. Vasárnap mindennek vége szakadt. Tamás gazda félig pityókás kedvében úgy fejbe vágta feleségét, hogy az rögtön meghalt, azután fe kötötte magát a csűrben, hol a szomszédok találták meg másnap. Aztán két koporsóba helyezték, de egy sírba bantolták el őket; a síri világban békességesen nyugoznak egymással.

* **Felozlatott egyesület.** A belügyminiszter felozlatta a pozsonymegyei galánthai munkásképző egyesületet. A galánthai munkások már egy félévvel ezelőtt benyújtották az általuk alakítani tervezett munkásképző egyesület alapszabályait jóváhagyás végett a belügyminiszterhez. Mint hogy az alapszabályokat a belügyminiszteriumból nem küldték vissza a törvényes 40 napon belül, az egyesület megkezdte működését. Ma azonban egész váratlanul visszaküldte a miniszter az egyesület alapszabályait, még pedig jóváhagyás nélkül. A megtagadást azzal indokolja, hogy nem engedélyezhet oly egyesületet, mely bár címében nem, de működésében tényleg az állam, vallás és a vagyon elleni harcra igazolja tagjait s azoknak ily irányban kifejtett működését támogatja.

* **A tiszteletdíj.** Tanulsága van ennek a néhány sornak, a mely razzafol azokra, a kik kétségbevonják a versírás dusan jövedelmező voltát.

Franciaországban most rossz idő jár azokra, kik állami színekurakban ülnek: Nehány rosszakarójuk ugyanis azt cselekedte, hogy kimutatta az állásnak fölösleges és a munkájuk — nem létező voltát. Legutóbb arra az urra került a sor, aki foglalkozására nézve — az ouessant erdők főfelügyelője, Ez az Ouessant egy kis szigetecske és erdői mindössze — nyolcz fából állanak. Őt is áll ugyanis a temetőben, három a plebánus kertjében, több nincs. És ezekre főfelügyel az a bizonyos elefogytig kinevezett, évi 2400 frankkal fizetett ur. Poéta volt ő valaha, névtelen inczifinczi, de zemes. Mert a mikor az egyik miniszter valami igen merész gyarmatosító eszmékkel hozakodott elő: dicsejtő ódat írt róla. Az ódak megnyertek a legmagasabb tetszést és a költő úgy lón az ouessanti erdők főfelügyelője, Ami elég szép tiszteletdíj.

* **Egy zöld szász agitátor bűnhődése.** Kórodi Luczalu a hétfalu-i csángó származása daczára megtagadta saját véreit és élére állt a magyarság ellenségeinek, a szász-régeni kerületi konzisztorium az ottani polgári leányiskolánál elfoglalt igazgató-tanári állásától elmozdította. Most meg a következőket jelentik az elmozdítás előzményeiről: Szászrégenben jó egyetértésben élnek a magyarok és szászok, ami szörnyen fajt Kórody urnak. És mert a magyarság ellen intézett támadás nem sokat értett, a szunyogcsipést fel sem vették, hát a szászok ellen fordult Kórody ur. Meghurczolta Zeibriger városi tanácsost és Fromm Traugott polgármestert azért a vakmerőségért, hogy leányait magyar mulatságra engedik.

Fromm Traugottnak, Szászrégen derék, a vármegyében közbecsülésben álló polgármesterének más bűne is volt Kórody ur szemében. Ugyanis a vármegye intelligenciája felbivast adott ki arra nevezve, hogy állitson a közönség közadakozásából összegyűlt pénzen a Borszékre vezető uton emléktáblát a millenaris évforduló alkalmával. Ezen felhívást a szász-régeni polgármester is aláírta, de kapott is érte. A szabeni és brassói zöld-zász lapok valóságos hadjáratot indítottak ellene, melynek élén Kórody Lucz, az egykori csángó állott. Kórody Lucz elmozdításának azonban csak látszólagos oka a polgármester s Zeibriger tanácsos ellen indított hajsza. A valódi ok a következő:

Ugyanis a szász-régeni ág. ev. egyház által fenntartott polgári leányiskola a várostól 5000 fr. évi szubvenziót kap — ennek a város által szubvenzionált iskolának tanára volt Kórody, a ki a mult évben Bécsbe indult deputáció ügyé. Szászrégenben nagy garra, de kevés eredménnyel elősegítette. A régi magyarságot nagyon bántotta az a körülmény hogy Kórody ur egy felekezeti különbség nélkül szubvenzionált intézetben működik; ennek a véleménynek ott hangoz kifejezést is adott. Így dr. Gál Sándor ügyvéd — a régi magyarság e derék bajnoka — az intézet vezetőiférfiai előtt kerekben kijelentette, hogy ha Kórodyt el nem távolítják, az évi szubvenzió megadása ellen a magyarság minden erejével küzdeni fog. Erre következett az elmozdítás.

* **Uj találmány** Legjobb a Fay-féle rögtön finomító és szépitő arczkréme. Nem zsiros. Árjalmatlan! Higanyt nem tartalmaz. Debreczenben kapható Dr. Rótschnek V. Emil és Tamásy-féle gyógyszerárban, valamint a kérésre Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

Reform

(a főiskolai ifjúságban.)

II. I.

Minden eddigi tény oda mutat, hogy igen.

L a s z l ó Gyula, az ifjúság legtevékenyebb tisztviselőinek elseje, még régebben felvetette egy akadémiai Otthon eszméjét s mikor az eszmét felkarolva látta, aláírásokat is gyűjtött még a mult év okt. havában, hogy az Otthon létesülhessen.

Állítólag már helyiséget is béreltek s mindennemű költségek fedezésére elegendő lenne 120 aláíró per havi egy korona (10 hónapot véve) 600 frt (1200 kor.)

164 aláíró jelentkezett. A vállalat még se indult meg, hogy mért nem, annak nem adták okát, de mi, azt hisszük, megmondhatjuk.

Az első havi részletet már nov. 4-én be kellett volna fizetni s ez döntött. A sok egyesület által kizsákmányolt aláírók nem tudtak volna kötelezettségüknek eleget tenni és így László kenytelen volt az eszmét elejteni.

Csodalom, hogy ő, ki hasonló eszmék felvetésében s végrehajtásában oly fáradhatlanul és ügyesen foglalat skodik, kivezető utat nem talált.

Pedig ez nagyon egyszerű s a mi Reform eszménkel áll szoros kapcsolatban. Jelenleg a következő egyletek vannak a főiskolán:

- I. Jogász Segítő Egylet.
- II. Hittanszaki Segélyző Egylet.
- III. Olvasó kör (7 és 8 o. t. is tagjai.)
- IV. M. Ir. Önk. Társ. (VII. és VIII. o. t. tanítóképezdeszek is tagjai.)
- V. Jogász Önképzőkör.
- VI. Hittanszaki Önképzőkör.
- VII. Gyorsírókör.
- VIII. Tornakör.
- IX. Főisk. Zenekör.
- X. Kantus.

Ezen egyletek tagdíja évi 1 frtől 2 frt. 20-ig vacillál.

Most év elejen szavazás céljából a nagyhangú kortések boldog-boldogtalant beiratnak ezen egyletek majd mindegyikébe, úgy hogy minden főisk. hallgató legalább kettő, de minden második biztosan 5 egyletnek is tagja.

A tagdíjakat persze csak év végén fizeti és akkor bizony nehezebbre esik.

A szellemi vezetés egyedül a Magy. Ir. Társ. kezében lenne, de láttuk, hogy a Segélyegylet eínöke ragadta magához.

Az így kifosztott diák egyáltalában nem is mehetett bele az Akadémiai Otthon tervébe kész anyagi áldozat nélkül.

Hozzá, László csupán a joghallgatókat vette figyelembe. A mellőzött hittanhallgatók aknamunkára lettek utalva a terv ellenében Szomorú dolgok.

Ezeket a bajokon mind segít a gyökeres Reform, mely a fentebbi egyleteket mind egyesíti s tagdíj csupán az akadémiai kör pénztárába lesz fizetendő s akkor a szakosztályokká vált egyletek bármelyikének tagja lehetnek.

1. Jogosult-e a Reform?

Felvetem: Itt és felvetik bizton mások is, hogy jogosult-e ma a föld, egyletek Reformja.

Itt is csak az a tal, mint a társadalomban hogy: Minden újításra törő akció jogosult, ha az előbbinél jobb, s hasznosabbat céloz, s kellő eszközök állanak a kivitelre.

A reformnak előbb-utóbb igyis-ugyis be kell következnie, a forrongó század, a fin de siècle korszak megteremti a secesiókat. Új kivonulás ez a mons sacerre, csak hogy ez egyszer a Menenius Agrippák lesznek vezetőkké. Az ósdi és ezelszerűen minden tétova nélkül félre lesz dobva és csak mi debreczeiek tőrjűk, hogy a haladó kor v a s k a l a p o s o k n a k csufoljon?

De különösen jogosult az akció főiskolákon, hol a viszonyokkal való világos elégedetlenségekkel találkozunk lepton nyomon és az új, a reform után való sovargas farengető zugásban tör ki.

Bizton állithatjuk, hogy a főiskolan uralkodó jelenlegi állapotok egyenesen az ifjuság megromlására vezetnek. A helybeli klikklap «Főiskolai Lapok» megütközve jegyzi fel, mikép a 4000 joghallgatót számláló tudományegyetemen az Egyetemikörbe csupán 400-an tehat 10%-a iratkozott be.

De legalább az a 400 mindenütt jelen van s idejét, erejét fordítja egy az ifjuságot összetartó kapocs létesítésére s az ifjuságnak súlyt tud kölcsönözni.

Nalunk megfordítva

Ugyiszólván minden joghallgató, sőt hitanhallgató valamely egyetben tag, de ha ülések megtartásáról van szó, az egy M. I. Ö. T.-ot kivéve, nem akad jelentkező s az üléseket el kell halasztani. Hivatkozom, azon egyletek tisztviselőire, ők is csak azt fogják bizonyítani.

Az ifjuság érdeklődése tehát csak a szavazásokig terjedt és ott is mellétekintetek meg lekenyerezések döntöttek és az így ismeretlenül megválasztott tisztviselők még kevésbé törődnek az egészszel, mit utóljára nem is lehet rosz néven venni tőlök.

Csak egyre lehetne őket figyelmeztetni, hogy minden állás kötelezettségekkel is jár. Jó lesz ezt el nem felejteni.

Az ifjuság hivatalos lapja, mely havonta kétszer volna megjelenendő, de eddig csak 4 számot látunk belőle... (Q helyett) ocsó elbeszélésekkel, versekkel, képtelen vitákkal és egészen a lapot kiadó M. I. Ö. T. felett való silány élczelődésig menő lomokkal telik meg. — Hozzá hivatalos hírvivata megbízhatlan, pontatlan, az Irodalmi Önkepző Társulat több ülését összevonva ösmerteti pár sorban stb.

Valóban e lap szerkesztői nem tudják, mit vétkeznek az ifjuság ellen.

És most ne lenne egy reform jogosult?

Csak az a kérdés, hogyan vinném azt keresztül?...

(Folyt. köv.)

Mocsáry Miklós.

IRODALOM.

Megvásárolt művek. A mint értesülünk, W l a s s i c s Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter a képzőművészeti társulat mostani téli kiállításából a következő műveket vásárolta meg az állam részére:

Manheimer Gusztáv: Est a Campagnában. Márkus Lajos: Kisertés. Csók István: Ezt te-

gyétek az én emlékezetembe. Ebnér Lajos: Lakadalmi menet. Skuteczky Dóme: Nyári lakók. Kardos Gyula: Férő-act. Ferenczy Károly: Madárdal. Mikalik Dániel: Tiszai aréter. Zemplényi Tivadar: Hazafele. Szlányi Lajos: Zagyvartparti fűzfák. B o s z n a y István: Erdőben. Goll Hugó: Mi atyánk. Veres Zoltán: Tükör előtt. Nádler Róbert: Parasztház udvara. Ujváry Ignác: Est a révben. Geske Géza: Nyaralón. Kiss György: Judás csókja. Eürrer Richard: Tavasz és nyár. Ligeti Miklós: Ádám és Eva. Aranyossy Ákos: A kis latogató. Szegfy Erzsé: A gond. Margittay Tihamér: Stefi bácsi buja. Rippl-Rónai József: Öreg francia asszony. Spányi Béla: A bodajki kalvária hegy. Kaufmann Izidor: Rabbik kapuja. Boem Rita: Whist. Kroofuss János: Tanulmányok. Hary Gyula: Monte Maggiore. Edvi-Ilés Aladár: Ravenna St. Giovanni. Oláh falu. Tanulmány. Paczka Ferencz: A tenyer. Paczka Ferencz: saját arcképe, női arckép, női act, gyermek arckép. Kézdi-Kovács László: Borulat. Telepi Karoly: Almádi napnyugtakor. Németh Lajos: Szalmaördas. Ujhazy Ede: Osztokodas vége. Jendrassik Jenő: A lidércz.

Megjegyzendő, hogy több művészszel, részben távollétük miatt is, az ügylet lebonyolítva nincs. A nagybányaiak kiállításából a miniszter a következő képeket vásárolta meg: Nyilas-y Sándor: Magvetés. Grünvald Béla: Múteremben. Glatz Oszkár: Fehordók. Ferenczy Karoly: Tajkép. Horthy Béla: Bucusu. Megvette a miniszter még Thorma Jánosnak: Bekesség veletek. című nagy képét is.

KÖZGAZDASÁG.

Kamarai közlemények.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur kimondta, miszerint 1897 aug. 21-iki 31. 482 számú rendelete a kimérésre és mértékkel használt palackok és poharak korona bélyeggel hitelesítetlen való kötelező használata csak is a vendéglők, kocsmák, bodegák, borozók s mulatókra vonatkozik.

A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1899 évben esetleg három évben szükséglenő iroda anyagok és papírok szállítására f. hó 17-ki lejáratall nyilvános árlejtést tart.

A m. kir. államépítészeti hivatal M.-Szigeten 3306 frt költséggel a sziget-kirlibabai közút 95 km. szakaszán kettős utkaparó házat szándékozván építeni, felhívja a vállalkozókat, hogy ajánlataikat folyó hó 18-ikáig adják be.

A máv. igazgatósága az 1899 évben esetleg összegyűjtendő ócskavasat és hulladék anyagokat a f. hó 24. tartandó árlejtésen fogja eladni.

A szamo-völgyi vasút anyag és szerszám szükségletét az 1899. évre, Deesen f. hó 25-én fogja árlejtés utján beszerezni.

Az árlejtésekhez szükséges feltételek kamaránknál megtekinthetők.

Kereskedelmi és iparkamara.

Hogyan gazdálkodjunk?

A mai nehez gazdasági viszonyok közt, amidőn a gazda nap-nap mellett a legváltásosabb helyzetbe sodortatik, nem könnyű feladat, úgy gazdálkodni, hogy ama példabeszél: «jut is, marad is» érvényre jusson; sőt mi több, ha a minden oldalról nyakunk közé zuduló csapások nem fognak enyhülni, csakhamar eljő az az idő, midőn kimondhatjuk, hogy a gazda jövedelmi forrása teljesen meg van semmisítve! Itt a sertésvész úti fel tanyáját, amott a marhaállományt tizedeli meg valamely ragályos betegség, majd a gabonafélék számtalan ellenségeivel kell harcot folytatnunk; ismét a burgonya termelésénél mutatkozik akadály, — egyszóval olyan a helyzet, hogy annál rosszabbat már el sem képzelhetünk. Szabad-e ilyen körülmények között

a szerencsétlen véletlentől várni helyzetünk javulását? Nézzetjük-e tétlenül a pusztító elemek munkáját? Azt hisszük, a kérdésre minden józanul gondolkozó gazda egyértelműen tagadó választ ad. Eberségre s a legnagyobb ellentállás kifejtésére vagyunk utalva, hogy ennek alapján legalább némileg megoldhassuk azt a kérdést: hogyan gazdálkodjunk? Lapok szük keretében nem terjeszkedhetünk ki mind azon kérdések fejtegetésére, melyek az okoszerű gazdálkodással összefüggésben vannak; itt csak főbb vonásaiban utalhatunk azon elvekre, melyek a gazdálkodás jövedelmezőségére, termésünk fokozására és biztosítására befolyást gyakorolhatnak.

Kezdjük a talaj művelésével. Mit tapasztalunk e tekintetben földmiveseinknél? Azt, hogy az a talajművelés, amelyet ők fogagatosítanak, tulajdonképpen nem is művelés, hanem csak olyan művelés-féle. Kimennek a szántóföldre egy régi, rozoga eke-féle eszközzel, azzal megkarcolják kissé a földet s azt gondolják, hogy azzal eleget tettek a jónak. Ilyen talajműveléssel ma már nem boldogulhatunk. Jó volt az talán évtizedekkel ezelőtt, de ma mit sem ér.

Első és főkélek, hogy szerezzünk be egy olyan eket, a melyet a szántások különböző nemeinél egyaránt sikerrel használhatunk.

Ilyen a Sack eke. Ezzel bizton és nyugodtan dolgozhatunk s tökéletesen szabályozhatjuk azt úgy mélyebb, mint sekélyebb szántásra. Ezen utóbbi eredmény egyike a legnagyobb előnyöknek, mert a növény díszlésének egy fő előfeltétele az, hogy a részére adandó szántások különböző mélységűek legyenek.

Pl. ősziek alá feltörjük a tarlót sekélyen, majd adunk egy mély szántást s közvetlen a vetés előtt egy közép mély szántást. Tavaszunknál ezen munkálatokat hasonlóképen végezzük azzal a külsőbséggel, hogyha kora tavaszi növényt termelünk, pl. árpat, zabot, akkor a vetőszántás emarad s helyette csak egy fogast vagy esetleg exstirpátort használunk, ha ellenben késő tavaszi veteményről van szó pl. burgonya, akkor a szántás ismétlése elkerülhetetlen.

Jó termésre csakis akkor számíthatunk, ha földünket jól munkáljuk meg, mert a földben levő nyers növényi tápanyag csak akkor alakulhat át felvehető táplálékká, a művelés útján a nyers tápanyagokhoz férhető levegő, melegség és nedvesség behatása következtében.

De a talaj megművelése egyedül még nem elég biztosíték a termés sikeréhez. Van még egy másik tényező is, mely befolyását érvényesíti s ez a trágya. Jól tudjuk, hogy a növény ép úgy él, mint bármely más szerves lény, akar az ember, állat, életét úgy tarthatja fenn, ha kap táplálékot. Elegendő táplálék nélkül életműködése megakad, fejlődésében hátramarad.

Ép ezért szükséges növényeink részére az éléskamrát megtölteni, annál is inkább, mert a folytonos termeléssel mindig el el veszünk abból egy keveset.

Ere a megtöltésre ma nemcsak az istálló trágyát használhatjuk, hanem a műtrágyákat is, vagyis azokat, melyeket többnyire mesterséges uton, gyárilag állítanak elő. Az az eredmény, melyet a műtrágyákkal az ország különböző részein ma már elérték, bátran feljogosít bennünket annak kijelentésére, hogy műtrágyák nélkül, gazdálkodni ugyiszólván nem is lehet. Aki i-meri, aki tisztában van az istálló trágya hasárával, csak az tudja igazán kellőleg mérlege ni a műtrágyák használatának jogosultságát. A műtrágyákban egy oiy anyagot birunk, melyből bármikor, bármennyit s bármilyent a növények szükségletének, kívánalmainak megfelelő adhatunk, s a mig egy-részről ez egy igen nagy előnyül hozható fel addig másrésztől az is tény, hogy műtrágyákkal, ha azokat helyesen, okoszenen alkalmazzuk, pl. istállótrágya hiányának pótlására azzal kapcsolatban oiy eredményeket érhetünk el, minőket az istállótrágyának egymagában alkalmazásával soha.

A termelés sikerének harmadik tényezője a vetés.

Jó vetés...
túlvilágra az...
tani. Gondol...
történetéről...
ugyanazon...
természetes...
lesz. Vetés...
használnak...
sal készítsü...
Ha az...
tenyésztéje...
meg, akkor...
azzal, hogy...
azon nehez...
vénytermele...

Komor,

Komor, sőt...
A tied la...
En a röpke...
S téged m...

Az én kesé...
A te örö...
Hitem, rem...
Mit szély...

Te nap va...
Borongó...
Körülottem...
S ez a cs...

Igen, szeret...
Meg nem...
S márvány...
Csak uj...

De tán szer...
Ugy ragy...
Hogy anna...
Főolvasz...

Oh szólj cs...
Kivand b...
Lehozom o...
A homlo...

Csak te is...
Lángolva...
Csak te lé...
Legdrága...

Arnold

— K...
— K...
azt akarom...
életükben...
nos dolog...
utána. A...
kis öltözö...
olt magat...
ó képzelte...
ni! Ha be...
gosan, férf...
kor beszélj...
megvárom.

Sel

14 fr

Jó vetőmag s a vetőmag teljes keresztülvitele az, melyre kellő figyelmet kell fordítani. Gondoskodjunk időnként a vetőmag változtatásáról, mert ha évről-évre mindig csak ugyanazon magot használjuk szaporításra, igen természetes, hogy azután mindig silányabb lesz. Vetőmagul mindig a termény legjobb lezóját használjuk fel, ezt alapos tisztítás s rostolásal készítsük elő a vetésre.

Ha az elmondottakon kívül a növények tenyészideje alatti ápolásról sem feledkezünk meg, akkor senki nem vádolhat bennünket azzal, hogy nem iparkodunk szembe szállani azon nehézségekkel, melyek bennünket a növénytermelés terén kísérhetnek.

CSARNOK.

Komor, sötét, az én kedélyvilágom.

Komor, sötét az én kedélyvilágom,
A tied lányka mosolygó, derült,
En a röpke fényt is hiába varom
S teged napsugár fogad mindenütt.

Az én keservem meglánczolt oroszlán,
A te örömed szelid kis galamb;
Hitem, reményem csonka régi foszlány
Mit szélyeltéphet egyetlen szavad.

Te nap vagy, én a zordon éjszakában
Borongó felleg a sötét égen,
Körülottem csak egy fény, egy sugár van,
S ez a csillagsugár a szerelem!

Igen, szeretlek! Bárha lelkeinket
Meg nem kapcsolja össze semmi sem
S márványarczodra, hogyha rátekintek,
Csak új kin éri meggyötört szívem.

De tán szerelmem tündöklő varázsa
Ugy ragyogja be a te lelkedet,
Hogy annak fényes, lángoló sugára
Főlvaszolja majd arról a jezet!

Oh szólj csak egy szót! Mit tegyek meg érted?
Kivand bár az ég legszebb csillagát:
Lehozom onnan s odafűzöm néked
A homlokodra diadém gyanánt!

Csak te is szeress, mert én úgy imádlak;
Lángolva, mégis tisztán, szennytelen,
Csak te légy enyém s a roppant világnak
Legdrágább gyöngye sem kell énnekem!

Kiss Ernő.

Alarczban.

Arnold után németből: **Kalocsa Róza**
(Fvlyt. és vége.)

— Köszönöm mondám szívélyesen.

— Kérem! viszonza a néni szárazon, azt akarom ezzel mondani, hogy későbbi életükben ez magára nézve majd nagyon kínos dolog lehetne. Most pedig menjen szépen utána. A mint én őt ismerem, most az én kis öltözékben van, már máskor is kiduzzogta őt magát, mikor maga őt igazán, vagy amint ő képzelte, megbosszaptotta. Próbáljon beépíteni! Ha be van zárva, akkor kopogtasson hangosan, férfiasan — ha az sem használ — akkor beszéljen vele az ajtón keresztül. Én itt megvárom.

És a néni kényelmesen hátradől székében. Hüvelykujjait eszeveszetten forgatta egymás körül és úgy látszott az ő bölcsességének is vége szakadt.

Némán állottam előtte, rábámultam csizmám orrahegyére, mintha azt soha sem lattam volna és e bájos tárgyat erősen emlékembe akarnám vésni.

Darab idő múlva, mikor semmi sem mozdult, az öreg nő fölnevettem reám.

— Na? kérdezte szemrehányólag és úgy elnyujtva a szót, mintha az a legfinomabb gummi — elasztikumból volna készítve.

— Nem bírok odamenni — mondtam ketségbeesve, küldjön be valami égő házba, elkéseredett ütközetbe, a fogorvoshoz — Tell Vilmos nem hátrál; de egy megbántott menyasszonyhoz! Hiszen még olyan új ez a helyzet! tevem hozzá esdekelve.

A néni csak egy tekintetet vetett reám, csak egyetlen egyet, hanem az kötetekkel ért fel!

És akkor először tegezett de azontul aztán mindig.

— Oh te boldogtalan birka, mondá mélyen átértett szívvel, milyen sorsod lesz, mint férjnek!

Aztán fölkeltem és kiment, jó darabig hallottam a kilincsen d. lgozni, hallottam valami tompán morajló beszédet, halk zokogást, melyre kegyetlen gyilkosnak, vagy más gonosztevőnek éreztem magamat és valóban megbűnhődtem e tíz perczen minden elmúlt és elkövetett bűnömért, sőt még egy párért a jövődből is.

De egy benső szózat azt sugalta, tartsd magadat most erősen, mert ha most megalázod magadat, akkor vége a te férfi tevélyednek örökre.

Igaz, hogy ennek a gondolatnak is két oldala volt, mint mindennek, még egy olyan örömtől ragyogó völegénynek is, mint én voltam; igaz, hogy most mindent inkább tettem, mint ragyogtam.

No de mindennek vége szakad egyszer, ezt az alapigazságot most nekem is meg kellett értenem és tapasztalnom.

Hallottam, mert hát alávaló módon hallgatództam, bűnbánóan vallom ezt meg! tehát hallottam, amint a kulcs fordult a zárban és néhány másodperc múlva megjelent a néni és kezénel fogva huzta befelé loest maga után, mint egy kis báránykát a vágóhidra. Szegénykének ki voltak sirva a szemei és eleintén még rám sem nézett; de mikor én mint szegény bűnös, lecsüngő fülekkel álltam ott és nem szóltam egy szót sem, pajzsan mosoly csillant fel arczán, az első kis atvillanó napsugár a tavaszi eső után, — aztán felém nyujtá kezét:

— No nem bánom, jó leszesz megint, hanem ocsmányság volt ez mégis.

— Persze, hogy az volt!

De ha most valaki azt kérdezné tőlem, hogy évek során hogyan ütött be a néni kuraja? — Megjegyzem különben, hogy a néni lakodalomunk napján felvette a boszorkányjelmezt és előre megjósolt nekem minden! tehát ha valaki engem megkérdezne, hogy a későbbi évek alatt Ines mindig engedékeny volt-e és hogy nem jutottam papucs alá, annak én büszkén és önelégülten azt válaszolom: nem, nem azt válaszolom; hanem inkább azt éppen nem szeretem, ha valaki az én magánügyeimbe avatkozik; hiszen tulajdonkép kinek mi köze hozzá!

Tölgyfa szőlőkaró

ezre 14, 16 és 18 forintjával
itt helyben

kapható és megrendelhető

Gaiger Emilnél

Arany János (Kádas) utca 16. sz.
Ugyszintén mindenféle száraz és jó minőségű tűzifa ölenként és felvágva mázsánként

Hidvéger Mihály

tüzi-furaktárában.

Egy patkány fogó
rattler kutya megvé-
telre kerestetik. Czim
a kiadóhivatalban.

Szőlőlugashoz való ágas eladó.

H.-Böszörményben Bársony András-nál.

Minőség és ár a következők:

5 sukk faragásu és 1 $\frac{1}{2}$ sukk töve	
3—3-as czol vastag darabja	30 kr.
3—4-es " " "	40 "
4—4-es " " "	50 "
4—5-ös " " "	60 "
5—5-ös " " "	70 "
5—6-os " " "	80 "

Beszállítva Debreczenbe a vá-
sártéri állomáshoz.

A venni szándékozók jelentkezhet-
nek **Molnár Gábor** urnál Debreczenben,
lakása: VI. ker. Berék-utca 10. szám.

valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem**
45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos
kockázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 kü-
lönböző fajta és 2000 különböző szín s árnyalatban stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.
Minták postafordultával.

Magyar levelezés.

Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben

(cs. és kir. udvari szállító).

Selyem-damasztok 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként és selyem-brocátok — saját gyáraimból

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Éljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Arjegyzékek

Müsorok

Zárszámadások

Evi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítás.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.